Divendres després de Cendra

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,14-15): En aquell temps, s'atansen a ell els deixebles de Joan, dient: «Per què nosaltres i els fariseus dejunem sovint, però els teus deixebles no dejunen?» (...).

La tradició del dejuni

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, bo i començant la Quaresma, recordem els quaranta dies de dejuni que el Senyor visqué al desert abans d'encetar la seva missió pública. Igual que Moisès abans de rebre les Taules de la Llei, o que Elies abans de trobar el Senyor al mont Horeb, Jesús pregant i dejunant prepara la seva missió, l'inici de la qual fou un dur enfrontament amb el temptador.

Les Sagrades Escriptures (des del mateix "Gènesis") i tota la tradició cristiana ensenyen que el dejuni és un gran ajut per a evitar el pecat i tot allò que indueix a ell. Per això, en la història de la salvació trobem en diverses ocasions la invitació a dejunar. Al Nou Testament, Jesús indica la seva raó profunda: el dejuni de la pròpia voluntat permet complir la voluntat del Pare celestial.

—Si Adam desobeí l'ordre del Senyor de "no menjar de l'arbre de la ciència del bé i del mal", amb el dejuni jo desitjo sotmetre'm humilment a Déu, tot confiant en la seva bondat i misericòrdia.